

demokrati og menneskerettigheder, vil det pågældende land nu kunne få suspenderet nogle af sine rettigheder. Til gengæld understreges det også nu, at samarbejdet i EU er frivilligt. Landene er med, fordi de gerne selv vil det, og det er et vigtigt princip.

I EU har det også fra starten stået klart, at der er tale om et samarbejde mellem suveræne stater, som overfører enkelte kompetenceområder til en overstatslig struktur. Her har der hele tiden skullet findes en balance mellem det nationale på den ene side og EU-niveaet på den anden side.

I 2005 blev det så klart, at projektet om en forfatningstraktat for EU ikke ville kunne gennemføres, fordi den blev afvist ved folkeafstemninger i Frankrig og Holland. Vi har brugt lang tid på at holde tænkepause og have en debat om fremtidens EU. Jeg tror, det har været en meget nyttig periode, og ikke mindst den store EU-høring i 2006 var jo et godt eksempel på en seriøs og konstruktiv debat om EU. Nu tror jeg bare også, at tiden er kommet, hvor borgerne har en forventning om, at EU skal levere konkrete resultater, og det er jo heller ikke for meget at forlange. EU skal kunne gøre en forskel på store, grænseoverskridende områder som klimaforandringer, energiforsyning, indvandring, sikkerhed, kriminalitet og terrorisme, og borgerne må kunne forvente, at EU påtager sig et større globalt ansvar, f.eks. for konfliktforebyggelse og konfliktløsning. Det er krav, som er berettigede, og det er udfordringer, som vi bør løse i fællesskab frem for at kæmpe med dem alene.

Derfor var vi Konservative også meget glade for det gennembrud, som blev sikret under det tyske formandskab i foråret, hvor Angela Merkel udviste stort engagement og en stærk politisk vilje til at komme ud af dødvandet efter den mislykkede traktat. Nu har vi så den endelige traktat klar til underskrift i slutningen af denne uge, og som allerede sagt synes vi Konservative, at det er en god traktat.

Spørgsmålet er så, hvordan vi skal ratificere traktaten her i landet. I den seneste tid har jeg hørt det argument, at når der sker noget nyt med EU's spilleregler, er det blevet sædvanen at holde folkeafstemning, og det vil derfor være udemokratisk at bryde med den praksis. Det er jeg bare ikke enig i.

Der har været flere afstemninger om EU i Danmark, men det kan ikke begrunde et automatisk krav om folkeafstemning om hver eneste

ændring i EU's traktat nu og i al fremtid. Det har hele vejen igennem været udgangspunktet for os Konservatives holdning til en afstemning om EU's reformtraktat eller Lissabontraktaten, som den nu kommer til at hedde.

Vi har sagt gentagne gange, at hvis der ikke var et juridisk krav om afstemning, skulle der nogle helt særlige og tungtvejende grunde til, før vi ville anbefale at bede vælgerne om et ja eller nej til en ny traktat. Vi har nu fået et klart svar fra juristerne, som siger, at en folkeafstemning ikke er nødvendig, for der sker ikke afgivelse af suveræniteten i grundlovens forstand. Med den nye traktat er der efter vores mening heller ikke nogen tungtvejende eller helt ekstraordinære grunde til alligevel at sende spørgsmålet til vælgernes afgørelse.

Alt dette betyder så, at vi Konservative er helt overbevist om det rigtige i regeringens anbefaling, nemlig at vi ikke holder en folkeafstemning om Lissabontraktaten.

For mig at se er det meget betydningsfuldt, at vi fastholder et af de grundlæggende principper i vores parlamentariske demokrati, nemlig at Folketinget vedtager lovene og ratificerer internationale traktater og aftaler på Danmarks vegne. Det er den opgave, vælgerne giver Folketinget, hver gang der er valg, og folkeafstemninger skal efter vores mening være en undtagelse, som er reserveret få afgørelser.

Til gengæld er vi meget tilfredse med regeringens tilkendegivelse af, at vi på et tidspunkt i denne valgperiode skal til stemmeurnerne for at tage stilling til de danske EU-forbehold. Vi tror, at forbeholdene skader danske interesser, og de afspejler heller ikke længere det Danmark, der i sin tid forhandlede dem på plads med sine partnere i EU. Vi er nået langt siden da, vi har bevæget os i rivende fart i en globaliseret hverdag, hvor grænser betyder mindre og mindre, og derfor er det da også ærgerligt at se, at Danmark må stå udenfor på nogle centrale områder.

Alt i alt glæder vi os altså til at se den nye traktat blive ratificeret og træde i kraft i EU's 27 medlemslande, og vi ser også meget frem til, at Danmark om nogle år forhåbentlig er hundrede procent med i EU-samarbejdet.

Kl. 17:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ingen korte bemærkninger. Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Lone Dybkjær.